

A stylized illustration of a lighthouse with a white base, red horizontal bands, and a grey lantern room. It stands on a green cliff overlooking a blue ocean with white-capped waves. The background features a bright sun and stylized grey mountains under a light blue sky.

Maják

Únor
2020

Lyžák 2020

Luky

VTIPY

Editorial

Milí čtenáři, i přes netradiční zimu jsme si užili oba lyžáky a jarní prázdniny. Těch pár týdnů, co jsme chodili do školy, uběhlo jako voda a je tu váš další Maják. Tentokrát na vás čeká napínavá reportáž z derby Bohemians se Slavíí, zhodnocení lyžáků prvního i druhého stupně, dva rozhovory, článek o lucích, hádanka, samozřejmě vtipy a další. Doufáme, že si tento Maják užijete. Tak neváhejte a začněte číst.

Petr Bezpalec, 7. A

Obsah

Téma

- Vršovické derbíčko, str. 3

Rozhovor

- Barbora Májiková, str. 5
- Dušan Salfický, str. 6

Škola

- Lyžák s Amundsenem, str. 4
- Rokytnice nad Jizerou – Jasná volba, str. 9
- Co nás čeká v březnu a dubnu, str. 13

Příroda

- Psí gentleman, str. 12
- Okamžitá adopce, str. 12

Historie

- Není luk jako luk, str. 11

Luštění

- Ruce, nohy, hlava, str. 12

Vtipy

- Super nálož vtipů, str. 14

Vršovické derbyčko

V neděli 16. 2. 2020 jsme mohli zakusit atmosféru vršovického derby. Pro ty z vás, co nevědí, o co se jedná, ve fotbalovém utkání proti sobě soupeřily

týmy Bohemians Praha 1905 (Klokani) a SK Slavia Praha (Slávisti). Já jsem se na fotbal díval přímo z tribuny. Zápas byl velice napínavý a mohli jsme si u něho okousat všechny nehty.

Na zápas jsme se vydali vlakem z Pardubic a dále jsme pokračovali na nádraží Praha – Vršovice. Před utkáním se okolo stadionu Bohemians objevila skupinka fanoušků Slavie, kteří vykřikovali své bojové fotbalové chorály. Na to Klokani hbitě odpověděli taktéž svými chorály.

Při vpuštění na stadion můžete přispět na přípravu chorea na příští utkání Klokánů. My jsme tak učinili, neboť moje mamka v dřívějších dobách tyto chorea sama malovala a připravovala.

Utkání sledovalo 6277 fanoušků přímo z tribun. Někteří další využili svého dobře umístěného balkonu na protějším domech. Při představení fotbalistů na hřišti nemohl chybět maskot klokánů Tonda.

Při zahájení utkání předvedli fanoušci z kotle obou týmů chorea. Na straně Slávistů papírový plakát s nápisem – VLÁDCI VRŠOVIC, což

Klokani v 76. minutě po vstřelení gólu do slávistické branky vyvrátili. Klokani jako odpověď na jejich choreo vyvěsili nápis s postavami bojovníků – NEMĚJTE S NIMI SLITOVÁNÍ, ONI HO S VÁMI MÍT TAKY NEBUDOU. Toto choreo bylo na obou stranách zesíleno dýmovnicemi. Jinak se během utkání nikomu nic nestalo.

Já osobně jsem fandil Bohemce a jsem rád, že vyhrála, i když mi často rozhodnutí rozhodčího přišla dosti nespravedlivá. Zápas byl velice napínavý a výhrou jsme si nebyli vůbec jistí.

Adam Friedl, 7. A

Lyžák s Amundsenem

Přijeli jsme na chatu Jurášku, kde už byla ubytovaná i škola z Červeného Kostelce. Každému pokoji se budoval úklid a na chatě nám dobře vařili. Venku bylo hodně sněhu. Lyžovat jsme chodili ráno a po obědě. Po obědě jsme šli párkrát bobovat.

Jednou večer jsme měli program s horolezcem, který byl v Norsku. Vyprávěl nám o své cestě po stopách Amundsena. Ve středu večer jsme si mohli vybrat, jestli se koukneme na film Chobotničky, nebo půjdeme na večerní lyžování. Většina dětí se šla dívat na film.

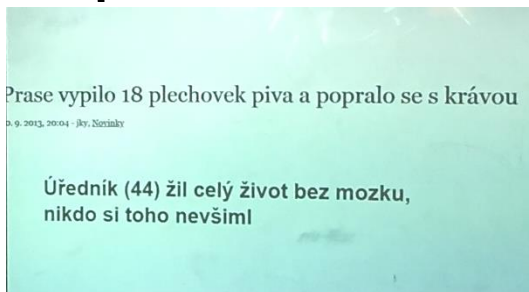
Ve čtvrtek po obědě byly závody a večer byla diskotéka. Když jsme v pátek odjížděli, nebyl skoro sníh. Nikomu se nic nestalo a všichni jsme se vrátili ve zdraví domů. Těšíme se na další lyžák.

Klára Mrázová, Jana Tenková, 5. A

„Workshopy předčily očekávání,“ říká Barbora Májiková

Jak jsi začala pracovat s nadací O₂?

Pracuji v O₂ ČR a.s., která nás informuje i o projektech a v první polovině roku 2019 nám projekt představili. V září nás kontaktovali, zda se najdou dobrovolníci, kteří by se stali partáky O₂ chytré školy.

Co tě vedlo k tomu, aby ses zapojila?

Spolupracovala jsem už na projektu Smart Up, bavil mě, a tak jsem se hned bez váhání přihlásila, navíc mediální gramotnost mě velmi zajímá.

O čem byl projekt Smart Up?

Byl o podpoře snů mladých lidí. V našem ročníku byly např. projekty, kde skupina hluchých a skupina němých dostaly finanční podporu, aby mohli přeložit knihy do slepeckého jazyka, nebo projekt, aby děti v dětském domově mohly na lyže.

Jak ses stala partákem pro naši školu?

Při přihlášení jsme dostali možnost si ze seznamu vybrat školu, které podaly přihlášku. Věděla jsem, že se přihlásila škola Noe, grant získala, takže moje volba byla jasná.

Mohli jste si vybrat i školy, které grant nezískaly?

Ano, dopředu jsme totiž nevěděli, jaká škola grant získá.

Takže spolupracujete i se školami, které grant nemají? Proč?

Ano, cílem je podpořit i školy, které grant nezískaly, protože v dnešní době je velmi důležité, aby povědomí o sociálních sítích měli i rodiče a měli možnost děti s touto problematikou seznámit.

Co je úkolem partáka s podpořenou a nepodpořenou školou?

U nepodpořené se snaží pomoci škole, aby se zapojila do dalšího kola výběrového řízení, které proběhne další rok.

U podpořené školy pomáhá a je i k ruce, pokud je potřeba s některou akcí.

Jak se ti líbily dva proběhlé workshopy, kterých ses účastnila?

Jsem spokojená, první byl o tom, co je úkolem novináře a myslím, že to předčilo i očekávání, protože vás to zaujalo. Druhý byl o tvoření a stříhání videí, dalo mi to nový pohled na videa jako celek.

„Člověk jde politiky s přesvědčením, že změní spoustu věcí a přispěje ke zlepšení,“ myslí si Salfický

Jaká je vaše politická funkce?

Jsem zastupitel města Pardubic, zastupitel Pardubického kraje, člen komise sportu a volnočasových aktivit a cestovního ruchu v Pardubickém kraji.

Jaké zaměstnání jste dělal před tím, než jste se stal politikem, případně co za zaměstnání děláte?

Před politikou jsem dělal profesionální sport, když jsem skončil se sportem, začal jsem se věnovat managementu hokejového klubu zde v Pardubicích a zároveň jsem vstoupil do politiky. Takže jsem vlastně tyto dvě pozice spojil.

Proč jste se stal politikem?

Nikdy jsem si nemyslel, že se budu zabývat politikou, ale okolnosti se změnilly a vedení klubu vyjádřilo potřebu zvýšení propagace hokeje v politice, zvýšení informovanosti a oslovilo některé lidi jako bývalé sportovce a nabídko, zda bych nechtěl do politiky vstoupit. Ve volbách jsem byl zvolen a stal jsem se i komunálním politikem. Mojí motivací bylo hokej přiblížit politikům, ukázat jim, na co se vynakládají prostředky, jak se hospodaří např. s dotacemi.

Jaké oblasti můžete ovlivnit ve vaší pozici? O čem rozhodujete?

Svým hlasem můžu ovlivnit jakékoliv rozhodování, ale mám pouze jeden hlas z 39 zastupitelů. Moje zaměření v kraji je právě sport a cestovní ruch. To jsou oblasti, kterým rozumím. Nicméně alespoň základní věci v ostatních oblastech musí člověk prostudovat, aby měl vlastní názor a mohl se podle něj rozhodnout. Ve sportovní komisi mám poradní hlas, můžu říct svůj názor a ovlivnit sportovní dění v našem městě, potažmo v kraji.

Co se vám v politice nelíbí a co vás nejvíc překvapilo?

Mně se v politice nejméně líbí to, že při neoficiálních jednáních lidé říkají něco jiného než při oficiálních jednáních, hlasováních... Jsou ochotni vyměnit „politický dres“ a rozumný názor kvůli příslušnosti k politické partaji proto, aby to přineslo prospěch právě té straně. Lidé nejsou schopni se přenést přes to, že jsou každý z jiné strany, a jít za nějakým společným cílem ku prospěchu města. Je vlastně odlišná politika komunální městská a krajská. Asi je to tím, že si ve městě mnohem více vidíme do oken, rozhodování je mnohem osobnější, možná vyhrcořenější, ale v kraji už jsou lidé odjinud a bývají realističtější, konstruktivnější, otevřenější. Je to velmi rozdílné.

Jaké vlastnosti by měl podle vás mít dobrý politik?

Určitě by měl mít dobré úmysly, konstruktivní myšlení a musí být pracovitý. Politika je velmi časově náročná a politik by se měl věnovat politice na sto procent. Když chce rozhodnout kompetentně, musí si zjistit dostatek informací. Měl by být hlavně čestný a musí být i vytrvalý. Protože někdy je to o tom, když se nepodaří něco prosadit hned na první pokus, může ostatní postupně přesvědčovat o správnosti svého názoru a cíle.

Chtěl byste postupit do vyšší politiky?

Nechtěl.

Já jsem rád, že jsem poznal tuto politiku komunální a krajskou. Spíš bych chtěl ve svém oboru, což je sport nebo cestovní ruch, jít konkrétně třeba cestou přes Hokejový svaz, nebo cestovní agenturu

Destinace Čech a pomáhat v tom, v čem má člověk přehled než jít cestou všeobecné politiky. Nemám ambice postupovat do vyšší politiky.

Myslíte si, že jste oblíbený politik?

Myslím si, že politik v Pardubicích nejsem. Na krajské úrovni svoji pozici vnímám úplně jinak. Něco je ovlivněno tím, za jakou partaj kandiduji, i tím, jaké je moje působení v civilním životě. U lidí, kteří věří v naši práci, asi oblíbený jsem, kteří té práci nevěří, tam je to asi jinak.

Člověk jde politiky s přesvědčením, že změní spoustu věcí a přispěje ke zlepšení, ale pak je v tom vlastně spousta faktorů. Rozhoduje 39 lidí, a když už se pro nějakou věc zvedne 20 rukou, pak 19 lidí kritizuje a naopak. Koalice a opozice těžko hledá společný jazyk, aby něco prosadila. Lidé mají různé názory, to chápu, ale tady nejvíce se projevuje ta politika, která mi není vlastní. Někdo

přinese dobrý názor, ale protože to je v rámci koalice, nebo opozice, tak ho podpořím, nebo nepodpořím.

Člověk přijde s představou, že pokud někdo

přinese skvělý nápad, zvedne se všech 39 rukou, ale opak je pravdo. Protože to přinesla právě koalice, nebo naopak opozice, tak hlasuji pro, nebo proti, protože by to mohlo přinést politické body někomu jinému. To bere energii.

Děkujeme za vaše odpovědi.

Rozhovor s Dušanem Salfickým vznikl v rámci projektu Komenský 2020, do něhož jsme se jako třída i škola rozhodli zapojit. Další rozhovory budou následovat v příštích číslech časopisu.

Chlapci, 6. A

Rokytnice nad Jizerou – jasná volba

Na lyžařský kurz jsme se začali těšit hned, jakmile přišla zase po prázdninách škola. Naštěstí nám těch pár týdnů rychle uteklo a jen co byste řekli „nejzdevětašedesáteronásobitelnějšího“ (nejdelší české slovo), před školou stál autobus připravený pro naši přepravu. Každý si našel nějaké místo, zamával rodičům a jelo se. Cesta krásně ubíhala až do té doby, než se náš „dívčí sbor“ rozhodl zpívat hity jako třeba Srdce nehasnou nebo Holky z naší školky. Ti, kdo na tyhle písničky nebyli naladěni, si pak radši nasadili sluchátka.

Pochod smrti

Po dvou hodinách přehlušování písniček z mobilu a „dívčího sboru“ nás řidič vysadil na malém parkovišti v Rokytnici. Tam na nás čekala dvě auta se sněhovými řetězy, která měla vyvést všechny naše věci. Trochu mě

zarazilo, když jsem viděl, jak řidič jednoho auta nakládá obaly s lyžemi i za přední nárazník auta. Pak začal výšlap, který můj kamarád nazval „pochodem smrti.“ Ač naše túra čítala jen 1,7 km a převýšení bylo 265 m, byla cesta náročná kvůli nastávajícímu večeru (byla tma jako v pytli) a zasněžené cestě, po které to dost klouzalo. Jakmile naše výprava dorazila až k chatě, začal nejlepší lyžák – námi očekávaný už týdny (samozřejmě až potom, co jsme odnesli lyže do lyžařny a vybalili se). Po večeri a výkladu učitelů o tom, jak se máme chovat, snad každý padl unavený do postele.

Vzhůru na kopec

V pondělí ráno jsme se nasnídali, oblékli se do mrazivého počasí a učitelé nás rozdělili do skupin. Skupiny byly celkem 3 – lyžaři, snowboardisti a pěší. Lyžaři a nejpokročilejší snowboardisti odjeli na sjezdovku, pěší šli někam na výlet a u chaty zůstali jen začínající snowboardisti, kteří se šli učit na malý kopec u chaty. Já jsem také byl jedním z těch nováčků, a tak vám můžu říct, že byla opravdu legrace sledovat, jak se snowboardem začínáme (byli jsme víc na

zemi než na prkně), ale všechny nás to bavilo. Určitě to také bylo proto, že jsme měli skvělé instruktory, a to paní učitelku Čermákovou a instruktora Radka. I když jsme pak sušili oblečení celou noc, každý z nás byl nadšený ze svého pokroku. Úterý bylo vesměs stejné, ale odpoledne se i méně zkušených snowboardistů vypravili na sjezdovku, která byla opravdu perfektní. Se svojí délkou 3 km a upraveným sněhem jsme si nemohli na nic stěžovat. Pak ale přišla středa.

Nečekaná změna

Ve středu se naše výprava vydala na 10 km túru. Měli jsme jít na Dvoračky, pramen Labe a pak někudy zpátky. Učitelé zjistili, že na pláních, kde se nachází pramen Labe, fouká vítr 100 km za hodinu (bohužel až když jsme už byli skoro nahoře). Takže se naše skupina otočila a šli jsme jinudy. Potom celá skupina scházela dolů do Rokytnice. Na zpáteční cestě bylo asi nejvíce zábavy. Všichni se koulovali a nejvíc to schytl pan učitel Líbal, který musel asi další dva dny sušit svoji bundu, a hlavně promokavé kalhoty, které si na výlet vzal.

Čtvrtek byl posledním dnem, kdy se lyžovalo a snowboardovalo (kdo chtěl mohl ještě v pátek dopoledne). Pak nastal den odjezdu a všichni jsme byli smutní, že tenhle lyžák končí.

Všichni do jednoho jsme si lyžák užili a těšíme se na další. Každý pevně věří, že se to podaří a další lyžák bude už za rok. I nám snowboardistům se podařilo obstojně naučit jezdit a myslím, že si snowboard vezmeme i na další lyžák. Určitě budeme ještě dlouho vzpomínat na všechny zážitky, které jsme zažili, včetně koulovačky, dívčího večera (ten pochopitelně zažily jen holky), přednášky horské služby a spoustu dalšího.

Petr Bezpalec, 7. A

Není luk jako luk

V dnešním článku si představíme luky, jejich varianty a typy. Článek určitě ocení zájemci o klasické zbraně.

- a) Prostý ohnutý luk je nejjednodušší luk, k tomuto typu můžeme zařadit i dlouhý anglický luk.
- b) Dvakrát vypouklý luk má nerovnoměrný nárůst síly, více na začátku nátahu.
- c), d) Dvojitě ohnutý luk (deflexní) – tento typ luků má menší sílu, zato je však více přesný. Vznikl jako náhrada luku reflexního, jenž byl je velmi silný, ale velmi nepřesný.
- e) Dvoustraně ohnutý luk (deflexně – reflexní).
- f), g) Trojúhelníkový luk – do značné míry charakteristický pro Blízký východ a Egypt.
- h) Skytský luk se řadí mezi luky, které se ztotožňují s národy, které je používaly. Tento luk byl používán převážně v Řecku, nejdříve námezdními bojovníky a posléze i samotnými Řeky.
- + Moderní kladkový luk. Ten má v porovnání s luky vyobrazenými výše o hodně vyšší výkon.

Lukáš Bunčec, 7. A

Psí gentleman

Při hře nechávají psi gentlemany vždy vyhrát fenky, i když jsou třeba fyzicky silnější.

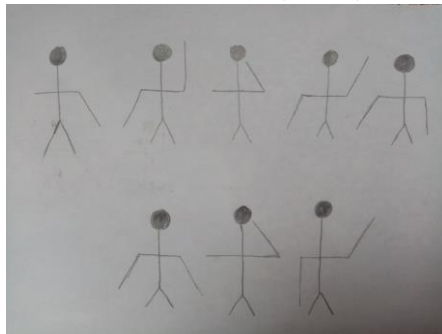
Okamžitá adopce

Pokud je opuštěné nějaké veverčí mládě, jiná veverka ho adoptuje.

Matěj Komárek, 7. A

Ruce, nohy, hlava hádej

Hádanka má dvě slova, háčky a čárky se musí doplnit.

Daniela Pirklová, 8. A

Co nás čeká v březnu a dubnu 2020?

- 1. 3. Podání přihlášek na střední školy (mimo obory s talentovou zkouškou)
- 17. 3. Třídní schůzky 1. a 2. stupeň
- 17. 3. a 18. 3. Sběr papíru

- 1. 4. Zápis do prvního ročníku
- 9. 4. – 13. 4. Velikonoční prázdniny
- 14. 4. a 15. 4. Přijímací zkoušky na střední školy (čtyřleté studium)
- 16. 4. a 17. 4. Přijímací zkoušky na střední školy (šestileté a osmileté studium)

Filip Bunčec, 6. A

VTIPY

-Ona: „Franto! Teď tady proběhla myš!“

On: „No a co?“

Ona: „Okamžitě volej na recepci a řekni jim to! Ty umíš líp anglicky...“

On: „Helou. Recepční?“

Recepce: „Hello, yes – this is reception.“

On: „Du jû nou Tom end Džery?“

Recepce: „Ehmmm..., yes, I know them...“

On: „Džery is hír!“

-Pane vrchní, jakou máte dnes polévku?

Čsnkovou.

Prosím?

Čsnkovou.

To jako česnečku?

No. Ale bez éček.

-07:00 - vstávám

07:10 - oukej, tak na tři

07:11 - raz

07:12 - dva

11:47 - tři

-V pátek večer mě čekal šok. Půjdu utahaný z práce domů, těším se na klidný večer – a ouha, sotva jsem vešel do bytu, klid zmizel. Stačil pouhý pohled: všechna okna otevřená, uvnitř nic, prakticky všechno zmizelo. Hrůza! Skoro se mi chtělo brečet! Jak můžou být lidi tak necitliví, obzvláště teď před Vánoci? Samozřejmě jsem hned chtěl volat policii, ale rodina mi to zakázala – že prej policajti mají důležitější věci na práci než pátrat po tom, kdo mi vyžral celej adventní kalendář...

-U silnice mě stopli policajti. Jeden z nich mi povídá: „Papíry.“ Odpověděl jsem mu na to: „Nůžky, vyhrál jsem!“ Nastartoval auto a odjel. Zřejmě chtějí odvetu, protože mě teď už třičtvrtě hodiny honí.

-„Pane učiteli, smím mluvit, když se mě nikdo na nic neptá?“

„Ne, to není slušné.“

„Tak se mě zeptejte, jestli vám náhodou před školou někdo nekrade auto.“

-Minulý měsíc jsem si dala předsevzetí, že zhubnu 10 kilo. Už mi zbývá jen 15.

-Dříve jsem byl namyšlený, ale teď už jsem úplně bez chyby.

-Oznámení: „Z důvodu opravy vodovodního řádu bude týden vypojena voda ve Vašem paneláku. Za mírný poplatek můžeme vypnout vodu i v sousedním paneláku, aby Vám to nebylo tak líto.“

-Dnes u mě zvonil soused v půl třetí ráno. V půl třetí ráno! Naštěstí jsem ještě nespál – hrál jsem na bicí.

Jakub Halbrštát, 7. A

Zdroje obrazových materiálů

Archiv redaktorů a učitelů ZŠ Noe

www.lidovky.cz (Dušan Salfický)

<http://nikolajnikolov.blogspot.com/2018/06/zbrane-trojske-valky-luky-sipy-cast.html>

<https://www.svetzeny.cz/zabava-a-hobby/co-nas-bavi/20-neuveritelnych-faktu-o-zviratech-kttere-vas-rozesmej>

<https://www.zsvysluni.cz/cardfiles/card-967/card-15033/img/7dd2b638b2f98f6995e28c0f68285653.jpg>

http://www.tradingcentre.cz/images/news-icon/933_pozvanky-na-prijimaci-zkousky.jpg

Na vydání tohoto čísla Majáku se podíleli

Petr Bezpalec, Filip Bunčeka, Lukáš Bunčeka, Jakub Čeřovský, Michal Forner, Adam Friedl, Jakub Halbrštát, Antonín Horkel, Ondřej Ježek, Filip Kalvach, Matěj Komárek, Daniela Pirklová, Jana Tenková

Vaše reakce, náměty a připomínky si rádi přečteme. Využijte „poštovní schránku“ Majáku ve vestibulu školy, případně napište na casopismajak@gmail.com.

Náklady na tisk a vydání tohoto čísla školního časopisu jsou hrazeny z projektu O2 Chytrá škola.

Bez písemného svolení vydavatele je zakázáno jakékoli užití částí nebo celku díla, zejména rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem, mechanickým nebo elektronickým, v českém nebo jiném jazyce.